

Chymická svadba a její autorství

Rudolf Steiner

I když je vědění, které tu zasvitlo, karikované, jedna věc je tu jasná: Toto vědění opět sepsal někdo, kdo si je naprosto jist, že jeho narození bylo přechodem ze stavu duchovního života, v němž se nacházel předtím. Kdyby to byl napsal někdo v 10. nebo 12. století před Kristem nebo ještě i v dobách Origenových, nebylo by se co divit; toto však píše procitěným způsobem někdo v naší době; bezprostředně to tu vysvitlo ve vědomí a nejde o žádné teoretizování.

Takových jevů bych mohl uvést mnoho. Co tyto jevy ukazují? Nic jiného, než že se ohlašuje nadsmyslové vědění, které chce nyní proniknout do lidské přirozenosti; a protože dosud není [v případě Wei-ningera] hledáno cestou anthroposoficky orientované duchovní vědy, proniká v podobě kataklysmat, proniká tak, že způsobuje v této lidské přirozenosti otřes, způsobuje nemoc v takové míře, jak tomu bylo u Weiningerera.

Na stovce, tisícovce příkladů by se dalo ukázat, že toto vědění chce vstoupit. A bylo by dobré, kdyby co nejvíce lidí přišlo na to, že tomu tak je. V podvědomí lidí je touha po takovém vědění nesmírně rozšířena. Vnější mocnosti, které jsem již nejednou charakterizoval, toto vědění zadržují. Musíme velmi bedlivě brát v úvahu to, co vyplývá z poznámky, kterou jsem učinil v závěru své stati o Christianu Rosenkreutzovi v časopise *Das Reich*. Měli bychom vzít v úvahu to, co se ohlašovalo v 17. a vlastně už od 15. století a co se ozývá stále hlasitěji.

Nyní je však třeba o tom mluvit k současníkům cestou obvyklých vědeckých formulací. Tenkrát to bylo učiněno způsobem, který jsem charakterizoval v poslední části své stati uveřejněné v *Reichu*, kde jsem ukázal, že Johann Valentin Andreae sepsal *Chymickou svatbu Christiana Rosenkreutze*.

Filologové si s tím ovšem něco nalámali hlavu: Johann Valentin Andreae sepisuje *Chymickou svatbu*, v níž je v podstatě skryto hluboké, okultní vědění; poté se však chová velmi podivně. Nejenže spekuluje nad určitými slovy, která vyslovil v souvislosti se spisy, jež napsal v době, kdy sepsal *Chymickou svatbu*, ale přestože napsal toto velké dílo, jeví se přesně jako člověk, o němž lze říci, že tomu, co napsal, ani trochu nerozumí. Pietistický pastor, který potom napsal leccos jiného, *Chymické svatbě* vůbec nerozumí a nerozumí ani dalším spisům, které současně sepsal. Není tomu ovšem tak, že by se Andreae změnil; Andreae zůstal stále týž, jen v něm promlouvala úplně jiná mocnost. Filologové si lámou hlavu a srovnávají všelijaká místa v dopisech. Jeho ruka to sepsala, jeho tělo u toho sedělo, jeho prostřednictvím to však chtěla lidstvu zvěstovat - způsobem, jakým to tenkrát bylo zvěstováno - duchovní mocnost, která tenkrát nebyla na Zemi inkarnována.

Pak přišla třicetiletá válka, která pohřbila mnohé z toho, co tehdy mělo do lidstva vejít. V době třicetileté války měli lidé porozumět tomu, čemu ovšem neporozuměli, co bylo naopak pohřbeno. *Chymická svatba* byla skutečně zapsána tím, kdo se navenek nazýval Johann Valentin Andreae, prokazatelně byla zapsána již v roce 1603; lidé ji však nepřijali, neboť v roce 1618 vypukla třicetiletá válka. Než vypuknou války, dějí se někdy takovéto věci. Pak je správné číst ve znameních doby, aby člověk věděl: To, co je položeno jako zárodek, musí také přinést květy a plody!

To, co jsem nyní naznačil, patří k tomu, co je nutné číst ze znamení doby v naší natolik katastrofální epoše.